

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2023.

«ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ»

*Γεωργίου του Χοζεβίτου, Δομνίκης οσίας,
Χόρου και Αιτικού πατριαρχών
Κωνσταντινουπόλεως.*

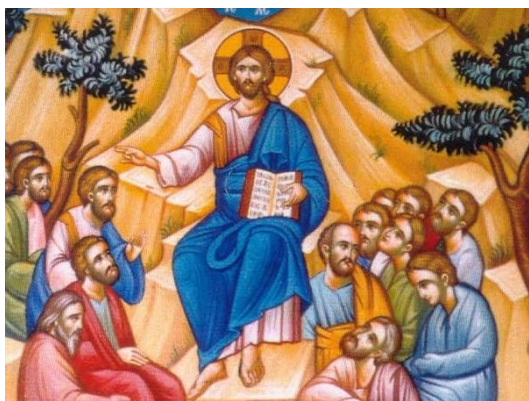
έτος 16^ο Τεύχος 684

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

(Ματθ. 4,12-17)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Ο λαός καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα και τοις καθημένοις εν χώρα και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν αυτοίς» (Ματθ.4,16)

Το φως και το σκοτάδι είναι δύο στοιχεία που εναλλάσσονται συνέχεια και δίνουν νόημα στη ζωή μας. Το φως του ήλιου, που λάμπει, είναι επιθυμητό, η νύχτα που ακολουθεί μάς προκαλεί φόβο στην ψυχή. Για την ανατολή ενός φωτός μας ομιλεί και η σημερινή ευαγγελική περικοπή. Για ένα φως που ήρθε, που έλαμψε, που ανέτειλε στον κόσμο. Και το φως αυτό, φως όχι αισθητό, αλλά πνευματικό, είναι ο Χριστός.

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς, αφού βαπτίστηκε από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη ποταμό και φανερώθηκε η Αγία Τριάδα, άφησε τον Ιορδάνη και πήγε στην έρημο, που ήταν εκεί κοντά και νήστευσε σαράντα μέρες, επάνω στο Σαραντάριο όρος, το οποίο είχαμε την αγαθή τύχη να επισκεφτούμε δυο φορές, επειράσθη από το Διάβολο, τον οποίο κατατρόπωσε. Επιστρέφει από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, στη Ναζαρέτ που μεγάλωσε. Εκεί πληροφορείται

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς, αφού βαπτίστηκε από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη ποταμό και φανερώθηκε η Αγία Τριάδα, άφησε τον Ιορδάνη και πήγε στην έρημο, που ήταν εκεί κοντά και νήστευσε σαράντα μέρες, επάνω στο Σαραντάριο όρος, το οποίο είχαμε την αγαθή τύχη να επισκεφτούμε δυο φορές, επειράσθη από το Διάβολο, τον οποίο κατατρόπωσε. Επιστρέφει από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, στη Ναζαρέτ που μεγάλωσε. Εκεί πληροφορείται

ο Κύριος τη σύλληψη και φυλάκιση του Ιωάννη από τον Ηρώδη. Τότε αποφασίζει να αρχίσει τη δημόσια δράση Του. Φεύγει από την αμαρτωλή Ναζαρέτ και εγκαθίσταται στην Καπερναούμ, πόλη πολυάριθμη χτισμένη στις όχθες της λίμνης Γεννησαρέτ. Έτσι εκπληρώθηκε η προφητεία του προφήτη Ησαΐα: «**ίνα πληρωθεί το ρηθέν δια Ησαΐου του προφήτου λέγοντος. Γη Ζαβουλών και γη Νεφθαλείμ, οδόν θαλάσσης, πέραν του Ιορδάνου, Γαλιλαία των εθνών. Ο λαός ο καθήμενος εν σκότει είδε φως μέγα και τοις καθημένοις εν χώρα και σκιά θανάτου φως ανέτειλεν αυτοίς**» (Ματθ.4,14-16). Δεν είναι τυχαίο πως ο Χριστός άρχισε το πρώτο Του κήρυγμα με τα λόγια ακριβώς του Προδρόμου: «**Από τότε ήρξατο ο Ιησούς κηρύσσειν και λέγειν μετανοείτε, ήγγικεν γαρ η βασιλεία των ουρανών**»(Ματθ.4,17).

Στην Καπερναούμ, λοιπόν, ο Ιησούς, το φως το ανέσπερο, αρχίζει να κηρύττει το κήρυγμα της μετανοίας. Στην ανάλυση της σημερινής ευαγγελικής προκοπής, αγαπητοί μου, έχουμε να αναφερθούμε σε δυο υπέροχες έννοιες, στο φως του Κυρίου και στο πρώτο κήρυγμά Του τη μετάνοια.

Φως , λοιπόν, φως που ανέτειλε στον κόσμο, είναι ο Χριστός μας. « φως μέγα» όπως προείπε ο προφήτης Ησαΐας. « **Φως εις αποκάλυψιν εθνών**»(Λουκ.2,31) καθώς το προφήτευσε ο πρεσβύτες Συμεών. «**Φως αληθινόν ό φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον**»(Ιωαν.1,9), όπως το έγραψε ο ευαγγελιστής Ιωάννης στο ευαγγέλιό του και τέλος «**Πάλιν ουν αυτοίς ο Ιησούς ελάλησε λέγων, εγώ ειμί το φως του κόσμου, ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσει εν τη σκοτειά, αλλ'έξει το φως της ζωής**» (Ιωαν.8,12), πώς χαρακτήρισε τον Εαυτό Του ο ίδιος ο Κύριος. Το φως αυτό είναι η χάρη του Θεού, ο ίδιος ο τριαδικός Θεός. Και δε χρειάζεται κάτι άλλο πέρα από το φως αυτό για να εξαλειφθεί το πνευματικό σκοτάδι. Το σκοτάδι υπάρχει ως απουσία του Θεού. Το πνευματικό σκοτάδι συνιστά με άλλα λόγια ανωμαλία, δεδομένου ότι όλα έχουν δημιουργηθεί από το Θεό, για να λειτουργούν μέσα στο φως Εκείνου. Αυτό το φως το άκτιστο, ο ήλιος δικαιοσύνης, είναι φως υπέρλαμπρο που καμιά σκιά δεν μπορεί να επισκιάσει και να το αμαυρώσει. Είναι όπως ομολογούμε στο σύμβολο της πίστης μας « **φως εκ φωτός, Θεός αληθινός...**».

Σαν φως ο Κύριος έλαμψε στον κόσμο. Φωτίζει τις καρδιές των ανθρώπων και δίνει νόημα στη ζωή μας. Χωρίς το Χριστό παντού βασιλεύει το σκοτάδι. Χωρίς το Χριστό ο πλανήτης μας μεταβάλλεται σε κόλαση. Τρανό

παράδειγμα σύγχρονης κόλασης ο αλληλοσπαραγμός Ουκρανίας και Ρωσίας. Χωρίς το Χριστό η ζωή μας γίνεται κατάρα και συμφορά. Ο άνθρωπος θέλησε απαρχής να ματαιώσει τη σχέση του με το Θεό, συνεπώς βρέθηκε στην έλλειψη του φωτός Του, άρα στο σκοτάδι. Και ήλθε ο Χριστός, ο ενανθρωπήσας Θεός, ως το φως το αληθινό, που φωτίζει κάθε άνθρωπο, που έρχεται στον κόσμο. Όποιος πια στρέφεται προς το Χριστό, αυτός βλέπει την ύπαρξή του να φωτίζεται από τη δόξα του Θεού και να γίνεται όλος φως.

Φως, λοιπόν, ο Χριστός μας και οι άνθρωποι; Ο ευαγγελιστής Ιωάννης κάνει μια πολύ σοβαρή παρατήρηση, **« το φως ελύληθεν εις τον κόσμον, και ηγάπησαν οι άνθρωποι μάλλον το σκότος ή το φως, ην γαρ πονηρά αυτών έργα»**(Ιωαν.3,19). Το φως έχει την ιδιότητα να φωτίζει και να αποκαλύπτει. Εκείνος, λοιπόν, που τα έργα του, η ζωή του είναι σκοτεινή μισεί το φως, το φοβάται, το αποφεύγει. Ο ίδιος ευαγγελιστής συνεχίζει: **«πας γαρ ο φαύλα πράσων μισεί το φως και ου έρχεται προς το φως, ίνα μη ελεγχθή τα έργα αυτού»**(Ιω.3,20). Δυστυχώς αρνούμαστε πολύ εύκολα το Χριστό, Τον περιφρονούμε, Τον διώχνουμε από τη ζωή μας. Αιτία, καθώς φαίνεται, είναι η αμαρτωλή ζωή μας και τα σκοτεινά έργα μας. Τα πάθη που φωλιάζουν μέσα μας, μάς εμποδίζουν να πλησιάσουμε το Χριστό και να ζήσουμε ευτυχισμένοι κοντά Του. Είναι πράγματι φοβερό πράγμα ο άνθρωπος να ζει μακριά από το φως του Κυρίου, τυλιγμένος στα πηχτά σκοτάδια της αμαρτίας.

Για να πετύχουμε τη στροφή του εν σκότει ευρισκομένου ανθρώπου προς το αιώνιο φως, υπάρχει μια και μόνη προϋπόθεση, που είναι απαραίτητη, η μετάνοια. Το κήρυγμα του Χριστού **« μετανοείτε ήγγικεν γαρ η βασιλεία των ουρανών»** είναι ακριβώς η κλήση Του, προκειμένου ο άνθρωπος να βρει και πάλι το φυσικό του προορισμό, τη φυσιολογική του πορεία και να αρχίσει να ζει την αλήθεια. Μετάνοια είναι η αλλαγή ζωής, η στροφή και μεταστροφή στη ζωή. Είναι ακόμη μετάνοια το ξύπνημα της αγάπης μέσα στην ψυχή μας και το δόσιμό της όχι αλλού, ούτε στα είδωλα, ούτε στο σκοτάδι, ούτε στον κάκιστο εαυτό μας, αλλά στον Ιησού Χριστό, στην πρώτη και στη στερνή μας αγάπη, σε Κείνον που **«εις τέλος μας ηγάπησεν»** και είναι το άλφα και το ωμέγα, η αρχή και το τέλος της ζωής μας.

Η μετάνοια, λοιπόν, ως στροφή προς το Θεό, κάνει τον άνθρωπο, να βλέπει στην ύπαρξή του την ανατολή του φωτός Του. Η μετάνοια δεν είναι

μια θεωρητική κατάσταση, μια ψεύτικη και τυπική αλλαγή πορείας, αλλά απτή και εμπειρική πραγματικότητα, ένα βιωματικό γεγονός. Είναι ευνόητο, αδελφοί μου, ότι η μετάνοια που οδηγεί τον άνθρωπο στο φωτισμό του από το Θεό, έχει εκκλησιαστικό χαρακτήρα. Ο καλοπροαίρετος άνθρωπος, που δέχεται την κλήση για αποδοχή του Χριστού, θα οδηγηθεί προς την ένταξή του στο σώμα του Χριστού, που είναι η Εκκλησία. Η ένταξη αυτή γίνεται δια του βαπτίσματος, που είναι το κατεξοχήν μυστήριο φωτισμού του ανθρώπου. Από εκεί και πέρα, η προσπάθειά του θα είναι να κρατήσει το φως αυτό και να το αυξήσει με τη χάρη του Θεού. Το ερώτημα είναι στον καθένα μας, δηλαδή στον κάθε βαπτισμένο χριστιανό, πόσο αφήνουμε το φως του Θεού να λάμπει στην ψυχή και το σώμα μας; Πόσο δηλαδή φωτισμένοι άνθρωποι είμαστε, που και με μόνη τη ζωή μας να γινόμαστε παράδειγμα προς το Θεό και τους ανθρώπους; Πόσοι τελικά από μάς ζούμε εν μετάνοια; Είναι τραγικό πάντως ο Ήλιος να έχει ανατείλει στον κόσμο μας, στο φτωχικό παχνί της Βηθλεέμ, να θερμαίνει τις καρδιές των ανθρώπων με την αγάπη Του και να υπάρχουν χριστιανοί που να ζουν ακόμα στο πηχτό πνευματικό σκοτάδι.

Ποιο, επομένως, είναι τι δικό μας χρέος, τι χρειάζεται να κάνουμε; Πρώτα-πρώτα να πιστέψουμε στο φως, να πιστέψουμε ακλόνητα στο Χριστό, αν θέλουμε να γίνουμε παιδιά του φωτός, παιδιά του Θεού. Αυτό μάς προτρέπει να κάνουμε και το ίδιο το φως, ο Κύριος Ιησούς Χριστός: **«πιστεύετε εις το φως ίνα υιοί φωτός γένησθε»** (Ιω.12,26). Μετά να ακολουθήσουμε το φως, το φως του Χριστού για να φωτίζει τα βήματά μας στη ζωή. Το φως του Χριστού, ο λόγος και η αλήθεια Του να καταυγάζει τη ζωή μας. Αυτό το φως μάς λέγει ο απόστολος Παύλος: **«Ως τέκνα φωτός περιπατείτε»** (Εφεσ.5,8).

Μετάνοια για τον πρότερο αφώτιστο βίο μας και πορεία ενσυνείδητη προς το φως το αληθινό που έλαμψε, λάμπει και θα λάμπει στο πρόσωπο του Χριστού. Στο τέλος αυτής της πορείας θα έχουμε τη χαρά να γίνουμε παιδιά του ΦΩΤΟΣ και της ΑΛΗΘΕΙΑΣ. ΑΜΗΝ.